

[Kr. Johansen.]

man saa grumme sjældent, ja, i Almindelighed slet ikke møder den ude i Landet, dér, hvor Arbejderne udføres. Og det gør man ikke, for det første, fordi der ingen rimelig Grund er til at tale om for store Arbejds-lønninger, og for det andet, fordi Landmændene i Almindelighed forstaaer, at naar det drejer sig om en Lov, der i saa høj Grad betyder Begunstigelse for dem med Hensyn til Laanevilkaar, Tilskud og andet, maa de ogsaa regne med, at der skal betales en rimelig Løn for de Arbejder, der udføres. Det oplystes forleden i Folketinget af et Medlem fra Thisted Amt, at man dér regnede med, at Lønnen i Almindelighed kun laa omkring en 3—4 Kr. om Dagen paa egen Kost, og med det Kendskab, jeg har til Forholdene i Thisted Amt — jeg ved, man regner, at Arbejds-lønningerne dér er en Del under Lønningerne i de fleste andre Amter —, er det vist ikke saa langt fra at passe.

Vi kan indrømme, at Forholdene har udviklet sig saaledes, at der nu ydes en større Betaling for dette Arbejde end tidligere, men det er i Virkeligheden ogsaa i høj Grad paa sin Plads, idet denne Slags Arbejde tidligere er blevet meget daarligt betalt. Der ydes en større Betaling nu, men dog ikke mere, end at man vist maa sige, at i den langt overvejende Del af Landet ligger Arbejds-lønnen antagelig omkring ved en 6—7 Kr. daglig; den er ofte mindre, og det er kun rent undtagelsesvis, den er højere. Og naar man kender Arten af det Arbejde, det her drejer sig om, har set disse Mennesker staa og arbejde i Vintermaanederne i Markerne, sølede til fra Næsen til Taaspidsen med Ler og Mudder, og ved, at de maa yde et meget strengt Dagsarbejde for at opnaa den Fortjeneste, jeg har nævnt, er der vist ingen, som med nogen Ret kan paastaa, at det drejer sig om Arbejds-lønninger, som der maa raabes Vagt i Gevær over for, som det er nødvendigt at gribe ind over for paa den Maade, man her vil gøre det. Det, man vil opnaa — ja, man opnaar maaske at standse det hele, saa er vi færdige, saa er der ikke mere at snakke om — ved at faa denne Bestemmelse sat ind — jeg gaar ud fra, at det ikke lykkes, vi har ingen Interesse i at være imødekommende paa det Punkt —, er blot, at den fordragelige Maade, hvorpaa Arbejdet hele Tiden er forløbet, den Forstaaelse, der hidtil har været til Stede, vil være forbi med det samme, og man skaaber Anledning til en Række Stridigheder, en Række Konflikter om Arbejds-lønnen, Konflikter, som kunde have været undgaaet, dersom Landbrugets Repræsentanter i Rigs-

dagen havde været lige saa forstaaende, som de Landmænd ude omkring, der søger disse Laan, i Almindelighed er det.

Derfor beklager jeg, at man rejser dette Spørgsmaal, rejser det saa kraftigt, som Tilfældet er, at man her gentager det Krav, der blev afvist i Folketinget. Jeg vilde med megen Beklagelse se paa, at der var nogen Stemning for at imødekomme det. Naturligvis kan man ogsaa beklage, om det hele gaar i Staa, men saa maa i hvert Fald de have Ansvar, der kaster, man kan fristes til at sige, uvedkommende Spørgsmaal og Spørgsmaal, som er i Stand til at vække Splid og medføre ubehagelige Følger, ind i Forhandlingerne om en Lovgivning som denne.

Jeg haaber, det skal lykkes at gennemføre Loven uden Forringelse. Jeg anbefaler Lovforslaget, saaledes som det er sendt til os fra det andet høje Ting, og jeg advarer mod at føje andet ind i Lovforslaget, end hvad det indeholder i det andet høje Tings Affattelse.

S. Rasmussen: Den Lovgivning, vi her befatter os med, er jo af ny Dato, det er kun et Aar siden, vi fik den første Lov gennemført paa dette Omraade. Efter at Loven har virket et Aars Tid, har man set, at der muligvis var Mangler, og man har søgt at forbedre den gennem de Ændringsforslag, der er stillet i det andet høje Ting, og som er vedtaget dér, med Undtagelse af et Underændringsforslag, der blev omtalt før. Vi har fra vor Side stillet os velvilligt over for denne Lovgivning, og jeg vil gerne her udtale, at dette er et af de Omraader, hvor jeg synes, Lovgivningen har været heldig. Der er nu benyttet et saa stort Beløb som 10 Mill. Kr., og man stiller her Forslag om at anvende 10 Mill. Kr. til

Denne Lovgivning tager jo Sigte paa to Ting, for det første at skaffe Beskæftigelse, hvilket vi fra vor Side hilser med stor Begejstring — det er lykkedes at skaffe Beskæftigelse til ikke saa faa Mennesker —, og for det andet, at der skulde kunne opnaas større Udbytte af den Jord, som grundforbedres. Det er vist ogsaa rigtigt, at dette i nogen Maade er lykkedes, men i Betragtning af de Forhold, som Landbruget i Øjeblikket arbejder under, er det et stort Spørgsmaal, om ikke den forøgede Afgrøde, man her har skabt, er købt for dyrt. Det er jo ikke Afgrøde, vi i Øjeblikket mangler, vi har næsten for meget, fordi Afsætningsforholdene for vore Landbrugsprodukter er, som de er. Jeg er derfor enig med det ærede 5te Medlem for 2den Kreds (Johs. Clausen) i,